

XX ƏSRDƏ ERMƏNİ TER

O 1884-cü ilde Diyalı kandında yeni
mescid ve medrese tikiydi, kandde
olan bir neçə molla məktəbinin mədrəsədə
birbirlərdir. Hacı Məcid Gündi kand
ve mehle ağsaqqallan vəsilətlə ermanı-
müsləman qarşidurmasının ölümüne qə-
dar qarşısını alsada, onun ölümündən
sonra ermanı terroru xarici qüvvələrin kö-
məyi ilə güclənmirdi.

Hacı Mecdî Əfəndinin birinci oğlu Mustafa Əfəndi (1918 - 1920) erməni terrorundan qarşı laft müraciət etmiş, Azərbaycan Cümhuriyyətinin (1918 - 1920) ilk günlərindən möhkəmənəsi yolunda elindən galenli əşirgəməmişdir. Mustafa Əfəndi Bağdad Ali Ruhani Universitetini bitirib, Müftü titulu almışdır. Vətəna qayıdan Mustafa Əfəndi Şamaxı Cümə Məscidinin İmamı, Şamaxı şəhər qazisi (sünni məzheb) Şamaxı Qubəmiya qazisi (sünni məzheb), 1917 - 1920-ci illarda Zaqafqaziya Mütəslimləri Ruhani İdare-sının müftisi olmuşdur.

Mustafa Əfəndi qardaşı Süleyman Əfəndi ile birlikde Diyalli atlı destəlerinin yanında etraf kandırın, o cümləden Lahicin emirliyində müdafiəsində yerli destələrə birlikdə daşınanların mehvədilmişdən suçlu göstərmışdır. Lahic ağa-saqqallarının müraciətindən sonra Diyalli atlı destələri onların başçılığı ilə ikinci dəfə Lahic kəndinə gəlir və yerli destələrle birlikdə quldur destəlerinin əsas hissələrini mehv etmişdir. Azerbaycanda Şura höküməti qurulandan sonra 1920-ci ilənən Diyalli kənd mədrəsəsinin yanında yeni tipi məktəb açılmış və özüdə direktöru olmuşdur. Represiya illərində güllələnməsi 40 il keçəndən sonra 1970-ci ilde ona bərat uluslararası

Hacı Mecdî Efendi ikinci oğlu Habibi

dacal olduğu için onu 15 yaşı olarken İstanbullu dosta Əhməd Paşanın yanına oxumağa gönderir, İstanbul Üniversitesi'ne kabul olur. Oranı bitirdikten sonra da hamidî üniversitede dars deyir, Əhməd Paşa Osmanlı Türküsünün herbi Nazırı Ənver Paşanın ve Qafqaz İslam Ordusunun Komandani Nuru Paşanın atasıdır. Hebib Əfendi onların bacısı ilə nişanlıdır. Lakin nişanlısı qadıtan olur. Selirler

nit. Lakin həqiqəti qədəmədir. Qədim yazar, qair təbəttü Həbib Efəndi ömrünün sonuna qədər bir dəha evlənmir, Əhməd Paşa və onun oğulları ilə qohumluq elaqalarını kesmir. 1918-ci ilədən Qafqaz İslam Ordusunun tərkibində, onun

komandanı Nuru Paşanın şəxsi məstəhatçısı, bələdçişi ve alay imamı kim? Azərbaycanı erməni işğalından, terrorundan qorumaq üçün vələnə galır. Şamaxıya Türk qoşunları Ağsu - Şamaxı va Goyçay - İsmayıllı - Şamaxı yolu ilə hərakat edirdilər. Habib Əfəndi Nuru Paşa ilə birlikdə Şamaxı, Bakı va Qurbanın azadılmasına iştirak edir. Yeni yaradılan Azərbaycan Cümhuriyətini möhkəməndirmek məqsədilə bir qrup türk zabitləriyle Azərbaycanda qalır. Diyalı kəndindən bir müddət qardaşlarının yanından yaşayır. Daha sonra Goyçay şəhərinə köçüb orada yaşayır və işləyir. 1930-cu ilin 13 aprelində eyni vaxtda Habib Əfəndi Goyçay şəhərindən, Mustafa Əfəndi va Süleyman Əfəndi Diyalı kəndindən və bu qardaşların yeznisi (bacısının arı) Sirad Əfəndi Qusəncə kəndində həbs edilir. Həmin ilin 7 iyulunda Bakıda mahkəməde ölüm cazasına mahkum edilir və 8 günün də gülələnlərdir. Ölümündən 40 sonra 1970-ci ilda polulara barət verilir.

Ermeni恐怖に巻き込まれた民族の尊厳を守るために

Diyalı: kendinin ziyâli tebaqası ile yâşlı, amâkî kendiâtı da kor tebiî olsada güçlü müqavimat göstermişler. 1980-ci lîde vefat etmisi 88 yaşlı nonan Hacizâmet Molla Muxtar qızı (7 oğlu, 1 qız övladı olub) atârnı Mecdî sağı qalan ovladlarından en balıcası olduğu üçün bizim ailesde qalırdı. Onun dedikleri xatirelerini indidə yadmırırdı. O deyirdi: Ay bala emmânilər bir neçə dəfə Öryi çayın yanından kədîn mal - qarasını sərbük Qoşakanda apardılar. Orada Ermanlı asgârları və onların böyüküleri qalırdı. Ancaq o emmâni quidurulan kanda girməyə cesarət etmirdi-lər.

Şamaxı tərəfdən gələn erməni dəstələri (Bakıdakı Şəumyanın erməni-dəş-naqların horbi hissələri) Zərgəran kəndində o qədər yeyib-icirflər, deyirlər ki, Diyalıyya gecə yansi yırıb. Öfənlərdən kəndinin əhalisinin hamisini yetdiqları yerdəcə öldürsəcayık. Çox iğidikləri üçün onları yolda yuxu tutur. Allşan bize rahm galır, onlar gec ayılırlar. Nonam deyir ki, sahər təzədən sarıcı götürüb malları saflaşdırır. Birden kəndə hər tərəfdən güllə yağış kimi yağımağa başlaşdı. Yaxşı ki, kəndin yuxarısı dağlıqlara, meşələr söykənməmişdir. Oğlun Abdülxani götürüb başqaları kimi meşəyə, dağlara qaçıdıq. Qoşakand və onun strafindakı erməni kəndlərinin quldurları ilə birləşən yeni dəstələr kəndimizi bir neçə dəfə tələan etdilər və var - dövləti, mal - qarşımı Qoşakand apardılar. Ermənilər kəndində çıxa bilməyən qoca, qadın, uşaqlar heç kəsa rahm etmedilər, hamisini öldürdü.

ler. Lakin sihhi olenler kendin wñnnda, çarçaplardan ugurda mubarizat ederler. Onlardan Xanali baba ve onun ogey qardaşı olan Õziz babanı göstermek olar. Onlar atışa-atışa kandırın yuxusundak kohne mezarlıqdaşı Sultan Six Rehim babanın künbezinsin sügibin müqavimət göstərilər. Xanali baba ve Õziz babanın tüfangerli dayandoldurum idı. Kənddə onu cı tüfəng adlanınlardır. O atlıdan tütü verdilir üçün atış-açılan yer dəhar bilinər. Ermenilərin isə başçılari, ona tilan adı karabın silahları var imiş. İki qardaş o qədər müqavimət göstərirkə, bir də görürk ki, qadın günbəzlerinin tavanı düşməndən deşir. Tükürklerin hasla-

divarından daşlar topluktu. Daşları
Onlar aradan çırıplı meşayi, dağlara çar-
kıtlarla da, ancaq emirlerinden ciddi la-
fazat vurmuşlardır. Nârem bir de deyirdi:
Diyalîlinin aşağı başında yörğan Mehem-
med adlı hündürbüyü canlı - çüsseli b-
kişi olmuşdur. Onun evine ermanı talaş-
ları doluyor. O silahı olmadan onlardan
17 nefarını öldürür. Ancaq sas-küya e-
manı aegerleri galır ona cida buru eder-
öldürürler, yani sünگülayılır öldürürler. Nâ-
rem de deyirdiydi, ya bâla, camaaat o qâ-
qırımsızdır ki, kandda başı şapqalı g-
rende qâçıp gizlenerdik. Çünkü o dovr-
kişileri başlarına papaq qoyardılar. Kan-
da azınnıcı defe gülle seslerini bela xat-
layıram: Gülle sesleri geldi, boxxamı
götürüb evdan çıxanda oğlum Abdülxâ-

İçeri girdi ve dedi ki, ana qazma, türk e
garları karıdsızdır, camaat onların tam
şasına gedir, biz da gedsek. Ana-ba
kend meydânına getdik, gördüm ki, tü
le dünâra qader camaati qızan, qâpi
talayın ermeni aşgarlarını güllâleyir.
Bundan sonra camaatımızdan qorxu h
si çekilmeye başladı, onlar Qosakan
gedib, ermenilerin talâdiqian var - dö
ti, mal - qarani kande qaytarmışlar. N
âm bir da deyirdi ki, ay bala türkler
masayıdı ermanıllar bütün müslimân-

qınbı, qırtaracaqındılar. Türk asıqları erməni esqərderini Bakıdan vurub qıxanır denizə tökürlər, suda üzən Əməni şəpəkalanı o qədar çox olub ki, donuz sulan görünürmüş.

Bu şartları yazarken dünya şöhratı Qazax yazarı Ojjas Süleymenovun kalamları yadına düşür. O deyr "Dastan yarada bilmeyen millet yaşata bilmez. Türk milletlerinin dastan yaratma qabiliyyeti var ve onlar dünya darduqca yaşayacaqlar" kənd camaati o ağır günləri yadlaşlarında saxlayıb, nəsildən-nəsilə ötrüb və xilaskardan olan türk asırgefährininqüstəti, qəhrəmanlıqlarının daştanlaşdırılar.

Ermeni terror destanlarının Diyalidük vəhşilikləri barədə kəndin 85 yaşlı sakini Soltanıhamid Şenani oğlu eşitdiklərini bəle deyir: Ermenilər kəndə girdən qaća bilməyan qadın və uşaqlar mesciddə gizlenirler ki, Allah evlidir, ermenilər heç nə etməzler. Onlar uşaqların gözü qabağında anaya işləngər vəsin, sonradan ananın gözü qabağında uşaqlarını və qardaşın sünğüleye keçirir. Öldürür, daha sonra Isa ana öldürülürdü. Gündüz meytilləre yaxın düşmək olmur, gecə mescidin yanında qəbir qazırılar, beş nəşər bir qəbirde (3 uşaq, ana və qardaş) lərpaşa təpənlir.

Öz baba kendinde serrat atan oğullardan olmuşdur. Onun oğlu Araz emibos vaktlerinde biza gelirdi. Neneme emidostu dayordu. O deyirdi: Atamın ariları çok idi. Kandın orttaba kışılardan biri olub. Talaşılıqla maşgül olan ermanı zabitinin evimizin yanında gülüşayib, ~~oldurdu~~ ~~Teklifler kastedildi~~ ~~maçyla gormak oun bolusogu isteyin~~, atam razi olur.

Şamaxını ermiş-i kandalarının birinde
ermiş-i nörlere döyüş baş verir, onlar mehv
edilir. Bir ermiş-i eşgari ilan kimi çاقır.
Türk aşıgarları ateş açıfır, vura bilmidir.
Öziz baba onların böyüyüne deyir ki,
efendim içaza verin birini da man atarı
ve o içaza verir. "Babam ateş aç, vur o
kafiri, qanı halaldır!" Öziz baba bir ateş-
la eşgari vurur. Türklerin böyüyü deyil.
Babam çomağını at mal-qara sürüsüne,
ne qaderi sündün ayrılsa, senin olsun,
seni azad edirlik, 17 baş inek sürüsüne ay-
nır, onları sünib berdi davıdır.

Süra hökümâtının ilk illerinde qaçâqlar çoxaldılar. Rayondan gelan mîlîsler qaçâqlarla mübarizə etmek üçün yolüstü kendiñen yaxşı ovçulan özləri ilə götüründürdül. Lakin dünənə qədər erməni quldurlarına qarşı birlikdə vuruşan kendilər qaçâqları vurmaz, onların yan-yörüşkarına atış açardılar. Özzi baba belə yurişlərdən birinən iştirakçı olur. Qaçâq Mustafanın destası ilə dağlardan atılmışa uzun çəkir. Belə olduqda Özzi baba Qaçâq Mustafanın papağını güllə ilə vurub yerasılır. Qaçâq Mustafa bu vaxtı öz destəsinə deyir: Diyalı! Özzi kişilərin işarəsindən atışma uzun oldu, bəsdir, öalan olar, qarın döymənciliyyi yaranır, aradan çıxadı və dərhal atlanıb aradan çıxırlar.

XX asırın ikinci onyılıyından sonra armeni terroru gizli şekilde hayatı keşfetti. Araz amî Quran oxuya bilmirdi, hamde kəndin yeyib-iğan kişilərindən sayınırdı. O neinki atasından hem de öz bağışgalanlarından danışındı. O deyərdi ki, ismayılı Rayon Komsomol Komitəsində işleyirdim. Bir gün man ve menimlə İlaçyan, həmşədik olan Bala adlı bir erməniyi Qoşakdən sadri qonaq çağırıldı, bila oraya getdi. Qonağı elə keçdi, kəlmə göylərde idi. Bu vaxt kolxoz sadri mən-

